Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26141
Copyright: Admont, Benediktinerstift

sine ullo timore iudicij. et pudore religionis committit. Insi
ne hui⁹ epl̄e hoc adiciendu putaui. ut quotiescumq; in gest
is conciliorꝫ discors sententia inuenitur illi⁹ concilii ma
gis teneatur sententia cui⁹ aut antiquior aut potentior
existat auctoritas. Dicit de hoc iudicio ds. aug. qd̄ peccm
clausit penitentia reseraui. q̄ timet dn̄m ꝓpenitentiā
illustratur. O penitentia qd̄ de te noui refero. Omnia
ligata tu reseras. omnia aduersa tu mitigas. omnia con
fusa tu lucidas. omnia desperata tu amas. paradysum re
seras. que contritum sanat et tristem exhilaras. uitā de
interitu reuocat. statū restaurat. honorē reuocat. grām
habundantiorem effundit. Petr⁹ in libro eccl̄e. Nulli pu
tet q̄ in temporis longitudine dōcumtū ēuersionis ostendit ac ꝓposi
ti firmitate. Deo enim manifestate s̄ mentes q̄ n̄ temporū
ratione collig̃t s̄; animarū. Ysidor⁹ dicit. Est enim pen
itentia medicamentū uulneris. spes salutis. ꝓquā peccato
res saluant̄. ꝓquā dn̄s ad misericordiam ꝓuocat̄. q̄ n̄ tempore
pensat̄ s̄; profunditate luctus et lacrimarū. Penitentia n̄ tem
porum ac mensium cursu pensatur. s̄; pena qua anima
cruciatur et caro mortificat̄. Cor enim contritū et hu
miliatū ds n̄ spernit. Duplex aut̄ penitentie genus est. ysidor⁹ dic
t duplangim⁹ que gestim⁹ et du n̄ agim⁹ que agere de
buim⁹. Gregori⁹ dicit. Fit plerūq; gratior amore arden
tia p⁹ culpam. quā securitate torpens innocentia.
Pharisei foras fugientib⁹ sēpsit dn̄s in puluere fragilita
te natuie corporis n̄ri significans. que natura pot̄ ꝓpec